

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Ο μύθος της σεισάχθειας

Αρκετοί ήταν οι ψηφοφόροι οι οποίοι σαγηνεύθηκαν από τις Σειρήνες του λαϊκισμού και τις ψεύτικες υποσχέσεις. Μεταξύ άλλων, πίστεψαν ότι μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα μπορούσε να κηρύξει, χωρίς συνέπειες, γενικευμένη σεισάχθεια ιδιωτικών δανείων. Η πραγματικότητα αποδείχθη πολύ διαφορετική. Είναι εξαιρετικά δύσκολο για μια ευρωπαϊκή χώρα να έχει φερέγγυες τράπεζες όταν σε μεγάλο ποσοστό

οι πολίτες θεωρούν ότι δεν χρειάζεται να πληρώσουν το δάνειό τους, ακόμη και αν μπορούν να το κάνουν. Η κυβέρνηση οδηγήθηκε σε έναν επώδυνο συμβιβασμό, ο οποίος θα απαιτήσει να λεχθούν, έστω και καθυστερημένα, ορισμένες αλήθειες. Το πολιτικό κόστος το οποίο καλείται να επωμισθεί θα ήταν ασφαλώς μικρότερο αν είχε αποφύγει τα ψέματα και τις υπερβολές πριν αναλάβει την εξουσία.

ΑΥΓΗ

Μια ισορροπημένη λύση

Ποια είναι η ευθύνη μιας κυβέρνησης με κοινωνικές ευαισθησίες και με στόχο να αφήσει το αριστερό χνάρι της στον τόπο, πάντα στο δεδομένο πλαίσιο της εξάρτησης της χώρας από την έξωθεν χρηματοδότηση; Να υπερασπιστεί τους πιο αδύναμους, να μην αφήσει να βγει στο σφυρί το «κεραμίδι» του φτωχού, να μην επιτρέψει να δημιουργηθεί μια στρατιά αστέγων. Και ταυτόχρονα να μην φορτώσει άλλη μια φορά στο σύνολο των πολιτών -όλοι μας δανειζόμαστε για να προχωρήσει η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών- είτε τις λάθος επιλογές μεμονωμένων νοικοκυριών είτε, πολύ παραπάνω, την ασυλία των καθ' εξίν κακοπληρωτών. Δεν είναι δουλειά καμιάς κυβέρνησης και πολύ περισσότερο κανενός φορολογούμενου να προστατεύσει το καλοστεκούμενο νοικοκυριό που δεν πληρώνει τα χρέη του, καλυμμένο πίσω από τα πραγματικά θύματα της κρίσης, που μετά βίας επιβιώνουν. Με αυτό το... προαπαιτούμενο, η λύση που δόθηκε για την προστασία της πρώτης κατοικίας μετά από μια ακόμη διαπραγμάτευση - θρίλερ είναι τουλάχιστον ισορροπημένη. Αυτοί που πραγματικά απειλούνται, λόγω κατακόρυφης μείωσης του εισοδήματός τους, να μείνουν στον δρόμο προστατεύονται. Ακόμη και στην περίπτωση που δεν θα μπορούσαν να εξυπηρετήσουν ούτε

την ελάχιστη δόση του δανείου τους, θα βάζει πλάτη το Δημόσιο. Σε μια άλλη χώρα με ανεπτυγμένο κοινωνικό κράτος αυτή η κατηγορία των συμπολιτών μας θα είχε επιδότηση ενοικίου. Στην Ελλάδα, μετά την ολοκλήρωση της διαπραγμάτευσης, στο απόλυτο απυρόβλητο των πλειστηριασμών βρίσκεται το 25% των κατόχων κόκκινων στεγαστικών δανείων.

Η ομπρέλα προστασίας απλώνεται υπό όρους σε άλλο ένα 35% των δανειοληπτών -με επίσημο εισόδημα έως 35.000 ευρώ για την τετραμελή οικογένεια-, οι οποίοι αφενός πρέπει να αποδείξουν ότι παλεύουν να εξυπηρετήσουν το δάνειό τους, αφετέρου θα διευκολύνονται από την τράπεζα να διαμορφώσουν τη δόση, βάσει και της πραγματικής σημερινής αξίας του σπιτιού τους, η οποία κατά κανόνα είναι χαμηλότερη από την τιμή στην οποία το απέκτησαν. Έτσι ένα μέρος από τα στεγαστικά βόρανα της μεσαίας τάξης επωμίζονται και οι τράπεζες, που αφειδώς και επί χρόνια με το πλούσιο αζημίωτο έδιναν δάνεια.

Όσοι έχουν μεγαλύτερο εισόδημα, αλλά όχι αρκετό για να εξυπηρετήσουν τις επιλογές που έκαναν σε καλύτερες εποχές, θα πρέπει να προσαρμόσουν τη ζωή τους στις νέες συνθήκες.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

«Λύση ήττας» ο Μείμαράκης για τον Τζιτζικώστα

Ανεβάζει τους τόνους ο Απόστολος Τζιτζικώστας, τονίζοντας ότι ο Βαγγέλης Μείμαράκης είναι λύση ήττας προσθέτοντας πως «δεν διεκδικεί την ψήφο του κόσμου, την απαιτεί και αυτό είναι ασέβεια προς όλους». Σημείωσε δε ότι η επικράτηση Μείμαράκη συμφέρει τον ΣΥΡΙΖΑ, λέγοντας «θέλουν να κερδίσουν χρόνο με μια μεταβατική λύση τύπου Μείμαράκη». «Ο κύριος αντίπαλος είναι έξω από την παράταξη» είπε χαρακτηριστικά και πρόσθεσε πως ο Αλέξης Τσίπρας δεν θέλει την αλλαγή στη Ν.Δ. «Η Νέα Δημοκρατία πρέπει να κάνει το παραπάνω βήμα. Με τον Μείμαράκη μπορούμε να κρατήσουμε κάποιες δυνάμεις, αλλά δεν μπορούμε να

κάνουμε το άλμα», συμπλήρωσε ο υποψήφιος για την προεδρία της δεξιάς παράταξης. Σε ερώτηση αν έχει τη στήριξη του Αντώνη Σαμαρά, απάντησε πως δεν έχει τη στήριξη κανενός. «Η θέληση του κόσμου να αλλάξουμε, είναι που με στηρίζει, δεν εκφράζω πολιτικά υποσύνολα της παράταξης» δήλωσε σχετικά. Συμπλήρωσε: «Δεν πηγαίνω κόντρα στην ιστορία της παράταξης την έχω υπηρετήσει και δεν έχω λείψει ποτέ. Πάω κόντρα σε νοοτροπίες, όχι σε πρόσωπα, αυτές που έχουν συρρικνώσει την παράταξή μας. Είμαι υπερήφανος για την παράταξη». Υποστήριξε πως αν εκλεγεί πρόεδρος «δεν θα μείνει τίποτα αναπάντητο στη Βου-

λή. Την επόμενη ημέρα των εκλογών θα ορίσω δυο αντιπροέδρους. Ο ένας θα έχει την ευθύνη του συντονισμού και ο άλλος την κατάρτιση ενός εθνικού σχεδίου αναγέννησης της χώρας, δεν θα πάμε ξανά απροετοίμαστοι θα έχουμε λύσεις παντού και θα έχουμε να προτείνουμε». Για το ζήτημα της συμμετοχής του στις εκλογές της Ν.Δ. παρά το γεγονός ότι δεν είναι εκλεγμένος βουλευτής, ο κ. Τζιτζικώστας σχολίασε: «Αν θεωρούσα ότι είναι μειονέκτημα ο εξωκοινοβουλευτικός αρχηγός δεν θα συμμετείχα σε αυτό. Η ΝΔ έχει άξια στελέχη και μπορεί να ανταποκριθεί... Ποτέ δεν έχανε η ΝΔ στη Βουλή, στην κοινωνία έχει χάσει τις μάχες».

ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ Γιάννης Μακρυγιάννης

Ο τρόμος του τέλους

Οι τρομοκρατικές επιθέσεις στο Παρίσι και όσα έγιναν - ή ευτυχώς δεν έγιναν - στο Αννόβερο μα υπενθύμισαν κάτι που ενδόμυχα καταλαβαίναμε και αντιλαμβανόμαστε εδώ και πολύ καιρό: Ότι η Ευρώπη που ξέραμε, που θέλαμε και ελπίζαμε έχει τελειώσει. Απλώς τώρα αρχίζει να γίνεται η τρομακτική ανακάλυψη αυτού του τέλους - και δυστυχώς γίνεται με το αίμα αθών πολιτών, όπως συνήθως άλλωστε στις δραματικές καμπές της ιστορίας.

Η Ευρώπη και για την ακρίβεια, η Ευρώπη αυτών των ηγετών, αυτών των ακραία συντηρητικών δυνάμεων, που κυριαρχούν εδώ και πολλά χρόνια, είναι στην καλύτερη περίπτωση ένας περιγέλος, στη χειρότερη ένας αντιδραστικός μηχανισμός, που γεννά περισσότερα προβλήματα απ' όσα διατείνεται ότι λύνει. Η γερμανοκρατούμενη Ευρώπη, που επιφυλάσσει μικρούς ρόλους πρωταγωνιστών σε Γαλλία και Βρετανία, περιθάλλει φασίστες κάθε λογής, όπως τον Ούγγρο πρωθυπουργό και φτωχομπινεδιάρηδες λακέδες του Βερολίνου από κάθε γωνιά του πρώην ανατολικού μπλοκ και εξοντώνει λαούς και εθνικές κυριαρχίες, όπως γίνεται στον ευρωπαϊκό νότο, δεν μπορεί να έχει τύχη και μέλλον. Βλέπεις ακόμη και εκείνο τον γελοίο τύπο, που το παίζει «πρόεδρος» της Πορτογαλίας να καταπατά το σύνταγμα της χώρας και να γράφει τη λαϊκή βούληση στα παλαιά του τα παπούτσια, προκειμένου να μην δυσαρσεύσει τη Μέρκελ και τον Σόιμπλε!

Τι να... πρωτοθαυμάσεις σε αυτή την «Ευρώπη»; Τη συμμετοχή της ή την αμήχανη στάση της σε τραγωδίες και πολέμους στη βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανατολή - τώρα μάλιστα ανακαλύπτει ότι τα πάντα έχουν βαρύ τίμημα. Την μετατροπή της σε φρούριο έναντι των αμέτρητων προσφύγων που και η ίδια δημιούργησε και τώρα με ευκολία «φορτώνει» στην Ελλάδα και σε όποιο άλλο εύκολο «θύμα» βρει, προκειμένου να διαφυλάξει την «πouxία» της; Την αδυναμία της να διαμορφώσει μία στρατηγική που να βοηθά στη λύση των περιφερειακών συγκρούσεων, αλλά και να προστατεύει την ίδια από τις δραματικές επιπτώσεις αυτών των συγκρούσεων, χωρίς να αδιαφορεί για τις ανθρώπινες τραγωδίες;

Να... πρωτοθαυμάσει άραγε κανείς την άνοδο της ακροδεξιάς των φασιστών, νεοναζιστών και των ρατσιστικών και ξενοφοβικών κινημάτων σχεδόν παντού και ιδίως στον... προηγμένο βορρά; Ή την υποταγή των πάντων στην στρατηγική οικονομικής, αρχικά, κυριαρχίας επί κάθε αδύναμου κρίκου στην Ένωση και την ευρωζώνη; Και τη μετατροπή των κρατών σε υποτελείς προς το Βερολίνο «δορυφόρους»;

Ο τρόμος που χτυπά τώρα την Ευρώπη και δυστυχώς πλήττει «δικαίους και αδίκους», είναι και δημιούργημα της αντιδραστικής ηγεσίας της. Και μην πει κανείς να μην μπλέκουμε τα θέματα, διότι η αντίληψη που διακατέχει αυτή την ηγεσία είναι ενιαία.

ΥΓ: Ομολογώ ότι εξοργίστηκα με τα αστεϊάκια που έκαναν η Μέρκελ με τον Σόιμπλε στους G20 για την τρόικα και το ότι δεν θέλουμε να τη λέμε έτσι στην Ελλάδα. Και ομολογώ ότι μέσα στη ανησυχία και το φόβο μήπως την πληρώσουν πάλι απλοί πολίτες, μου βγήκε και μία ικανοποίηση που της χάλασε τη βραδιά στο Αννόβερο όλη εκείνη η φασαρία περί τρομοκρατικού χτυπήματος. Γιατί κι αυτή δεν είναι τίποτα περισσότερο από μία «τζιχαντίστρια»...